Εἰς τὴν παράδοσιν τὴν συνομιλίαν ἠρώτησεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς
πῶς ἦτον τοῦτο καὶ τυχαίνει κανεὶς ὅπου ἐπιθυμεῖ, καὶ δὲν νὰ μὴν
τὸ φυλάττῃ ὡς πρέπει τὸ χάνει; καὶ αὐτὸ κριθεὶς ὁ φιλόσοφος ἀπεκρίθη,
ἔλεγον οἱ παλαιοὶ φρόνιμοι, ὅτι ἡ μαϊμοῦ δὲν ἠμπορεῖ ἔχειν βασιλέα
γένονται, καὶ ἐβασιλεύτης ποιῶντον καὶ τὸν ἐδιάλεξαν. καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶ
χε πῶς νὰ ζήσῃ, καὶ εὕρηκεν εἰς τὸ παραγιάλι συκέαν, καὶ ἐκα
τοίκησεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέφερον αὐτὸ τὰ σῦκα καὶ ἔτρωγεν τὴν ζω
ήν του. καὶ μίαν ἡμέραν ἔπεσεν αὐτοῦ ἕνα σῦκον, καὶ ἔτυχε
χελώνα κοντὰ καὶ τὸ ἔφαγε. καὶ ἡ μαϊμοῦ ὡς εἶδεν οὕτως, ἐξ
επίτηδες καὶ ἄλλα, καὶ συμφωνημένη εἰς τὰ σῦκα, δὲν ὑπῆρεν
εἰς τὸν συντροφόν της. καὶ ἐπειδὴ ἐγνωρίζονται ποῦ ἦτον καὶ
φορεῖν καὶ ἄργει, ἡ βασιλεία νὰ σωθῇ τὴν μαϊμοῦ νὰ ἔχῃ
τὸ θέλημα αὐτῆς. μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν ἦλθεν ἐκεῖθεν ἡ χελώ
νη, καὶ εὗρε τὸν συντροφόν της ἀρρωστημένον, καὶ τὸν ἠρώτησε
τί λογῆς κακὸν ἢ ἐξ ἀρρωστικὸν θέλει; καὶ ἀπεκρίθης, ὡς ἔμαθα ἀπ
λο κάλλιον δὲν ἦτον, παρὰ μαϊμοῦς καρδία. καὶ τότε αὐτὴ ἐ
πῆγεν εἰς τὴν μαϊμοῦ, καὶ ἔδειξε πῶς τὴν συγχαίρεται καὶ πῶς γυ
ρεύει ἀνταμοιβὴν νὰ τῆς κάμῃ. ἔφερεν κάτεσε αὐτὴν, καὶ
καὶ ἐπῆρεν τὴν νὰ τὴν ὑπάγῃ εἰς τὴν φωλεάν της. καὶ ἐπεὶ ἐκαβα
λίκευσεν ἡ μαϊμοῦ ἐπάνω τῆς χελώνης, καὶ ἄρχισε νὰ κο
λυμπᾷ ἡ χελώνη εἰς τὴν λίμνην. καὶ ἐλογίαζε νὰ τὴν πνίξῃ καὶ ὅ
τως σφοδρῶς βουτημένη. ἠρώτησεν ὁ πίθηξ, τί ἔχει καὶ ἄργει τόσον;
λέγει ἡ χελώνη, ἤκουσα ὅτι ὁ σύντροφός μου ἦτον ἀσθενής, καὶ
οἱ ἰατροὶ γυρεύουσι πίθηκος καρδίαν. καὶ στέκω εἰς ἀπορίαν.
καὶ ταῦτα ὁ πίθηξ ἀκούσας ἔπιασε τὴν ἀπόλογον τοῦτον λέγοντας.
φοῦ, τῆς ἀμαρτίας μου. εἰς τὸ σπίτι μου εἶναι καὶ ποῦ ἔτυχα.
ἀναπαυμένος ἤμουν, διατί τὴν συντυχιά μου δὲν τὴν ἐφύ
λαξα; ἦτα μετὰ αὐτὸ τὴν λέγει πρὸς τὴν χελώνην, καὶ διατί
δὲν μοῦ τὸ εἶπες τοῦτο ὅταν ὁρμήσαμεν ἀπ' ἐκεῖθεν νὰ τὸ ἠξεύ
ρω; διότι συνήθειαν ἔχομεν νὰ ἀφήνωμεν τὴν καρδίαν μας
ὅταν εἰς φίλον